

На въпростътъ какъ ся е хранилъ прѣзъ 13 години, той отговори че първи-тѣ 2—3 дена, гладъ-тѣ и жаждата го нападаше, но кога-то до-стигнахъ до най-высоко, той е падналъ въ единъ легкъ сънъ въ кой-то не усѣти вече нито гладъ нито жаждъ. И така му ставало всѣкогы. (Псаломъ 127; 2.) Той проповѣдваше още веднъждъ па Великъ-день и три седмици слѣдъ това умрѣ.

Миръ наистиннѣ настанѣ, но по-стары и по-истинни отъ Вестфалскій миръ сѫ думы-тѣ Христовы «Въ свѣта ще имате страхъ.» Това испытахъ и Евангелически-тѣ вѣрующи въ *Великобританію*. Тамъ Презвитеріански-тѣ Шотландци и Епископални-тѣ Англиканци въ 1603 годинѣ паднахъ съ Католическо-тѣ Ирландци подъ единъ главѣ; четыре кралеве отъ дома Стюартъ владѣяха единъ слѣдъ другого надъ тѣхъ. Първый-тѣ вече отъ тѣхъ Іаковъ, желаялъ да владѣе чрѣзъ епископы-тѣ и духовно надъ всички-тѣ си подданици, но това не отговори на желаніе-то на по-ревностнитѣ отъ тѣхъ.

Синъ-тѣ му *Карлъ I* вече силно ся наклони къмъ Рымскож-тѣ църквѣ, гонеше свободомыслиящи-тѣ Пуритани, що-то и мнозина отъ тѣхъ ся прѣселихъ въ Америкѣ, а именно желаялъ да подчини Шотландци-тѣ подъ епископы-тѣ. Слѣдъ това Шотландци-тѣ въ 1638 ся съединихъ и направихъ единъ голѣмъ съюзъ, да ся противять ако стане нужно даже съ оружіемъ на всички-тѣ Католическо учрежденія. Свободомысліе-то запали и